

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Vaporem & ventum, mortis esse monimentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

amaritudinem mortis necessariò subintrant. Mors enim est omnium pana, omnium tributum, omnium carcer, omnium domina, omnium receptaculum.

Igitur, ne mortis immemores essemus, natura eius signum nobis in terrâ per tumulos mortuorum, per arbores & silvas; per folia & gramina; per flores & fructus; in aqua per fluctus & portus; per naues & descensum; in ipsa etiam flamma, per eius extinctionem impressit. Quid ni etiam in aëre, & vapore per aërem ascende, ventisque ibi dominantibus? De vapore S. Iacobus ait: *Quæ est vita vestra? vapor est ad modicum parens,* & Iac. 4. 14. deinceps exterminabitur. Vapor ex aqua in altum ascendit, nec diu ibi perseverat, sed in pluviā resolutus, delabitur in terram. Extolluntur multi eō usque, ut se digito nubes attingere, vel ipsum cœlum sublimi vertice ferire arbitrentur: ut eō profundiū cadunt, quod altius ascenderunt. De vento Iob loquatur. *Me-* Iob. 7. 7. *mento, ait, quia ventus est vita mea.* Cur ventus? quia venti motus est velocissimus, fuga & lapsus irreuocabilis. Vnde legimus: *Recordatus est, quia caro sunt, spiritus vadens, & non rediens.* Quip- Psal. 77. 39. pe ventus numquam reperit suam originem, vnde erupit, & à qua incitatus est; sed lustrans uniuersa in circuitu pergit *spiritus,* Ecclesi. 1. 6. & in circulos suos reseruitur. Hinc suprà citatus Idiota: *Ventus* Idiota de *est vita nostra, quia inuisibiliter & incessanter, ac sine redditu transit.* contempl. Quadrat etiam huc alia lectio: *Spiritus est vita mea, quod Græci mort.* pro respiratione, & spiritu, quem ducimus, accipiunt, cui magna §. 14. est cum ventis similitudo. Cessant subitò venti: cessat subitò respiratio, cum homo expirat. Quin & nubes nobis transitum nostrum indicant. Sicut enim in conspectu eius nubes transferunt, Psal. 17. 13. ita & nos transimus, qui sumus nubes sine aqua, quæ a ventis trans- Iudic. 12. feruntur, nec in uno loco diu perseverant; quia non habemus hic manentem ciuitatem.

Ex aëre oculos ad ipsum cœlum mittamus, etiam immortales illi orbes, & splendidissima ætheris lumina transibunt, immò in hoc etiam quotidie transeunt & occidunt, ut moneant nos quoque vergere ad occasum: Appositè doctissimus Idiot. ait: *Sicut omnes stellæ, quæ ab oriente veniunt, quamvis sint magna* Idiot. lib. cit. *celeritatis & virtutis, tendunt tamen ad occasum,* & ibi secundum §. 1.

Qqq

IV.

V.

diuersos